

kurátor/curator

DOPIŤOVÁ

milena

lena

UŽOVÁ

KOWLOWSKI

františek

petr

LYSÁČEK

PÍŠÁK

petr

forza

VELÍKOVÁ

VRBKOVÁ

michaela

student

RÝPAROVÁ

host/guest

klimeš

Vážení přátelé, milovníci umění,
naši "dílno" je již sedmnáct let. Obrazně řečeno se dá říci, že má již pubertu za sebou a blíží se dospělosti. Dnes rekapitulujeme uplynulý ročník a jako vždy musím konstatovat, že byl opět velmi dobrý. Dal by se přirovnat ke krásné sedmnáctileté dívce, jež má dětské roky za sebou a je v očekávání let příštích.
Také tvůrci mikulovského výtvarného sympozia si kladou otázku, jak využít zkušeností, jichž tato mladá dáma za svých sedmnáct let nabyla, a s nemalým úsilím se chystají na příští ročník. Uplynulá léta a zejména blížíící se osmnáctý ročník – ročník dospělosti – je obrovským závazkem pro nás všechny, kteří máme tu čest, ale také povinnost naši mladou dámu provázet dalším životem, udržet mladost a svěžest i dalších let, poutat zájem návštěvníků a zabezpečovat podmínky k trvalé návštěvnosti jedinečné sbírky moderního výtvarného umění v Mikulově.
Já přeji naší mladé "dílno" do dalších let partnery, kteří ji neopustí ani v těžkých krizových dobách, produkční tým, který si poradí se všemi nástrahami, jež přinesou doby příští, a také přízeň nových zástupců města, bez jejichž přízně se tato mladá dáma v dalších letech neobejde.
Závěrem chci již tradičně poděkovat týmu, jenž naši slečnu od prvního ročníku vypiplal do dnešní krásy, všem partnerům a sponzorům, bez jejichž podpory by velmi strádala, a také všem, kteří Mikulovské výtvarné sympozium "dílno" po celá léta podporovali.

Rostislav Košťal
starosta města Mikulova

Vážení přátelé,
Mikulovské výtvarné sympozium "dílno" je akcí, kterou lze bez nadsázky označit jako jednu z nejvýznamnějších svého druhu u nás. Potvrzuje to nejen dobou trvání, ale i kvalitou, kterou si udržuje. V žádném případě to však neznamená, že by organizátoři rezignovali na hledání nových cest. Za to jim patří velký dík. Soudě dle řady kladných reakcí navázal sedmnáctý ročník úspěšně na předchozí, multimediální. Instalace děl v prostorách zámku, které jsou vyhrazeny budoucí stálé expozici "dílny" dává tušit, že sympozium se má jak rozvíjet a čím překvapit a že má smysl být při tom. Odměnou vám bude nevšední umělecký zážitek.

Petr Kubín
ředitel Regionálního muzea v Mikulově

Dear friends and art lovers,
Our "dílno" is 17 years old. We could perhaps say its years of puberty are over, and it approaches the adult age. Today, we look at the past year, and I have to say, as always, that it was indeed very good. Let me compare it to a beautiful 17-year-old girl who has grown out of her childhood and lives in expectance of the years to come.
The creators of the Mikulov Art Symposium also ask themselves how best to use the experiences this young lady has gained in the seventeen years of her life, and are already working hard to prepare the next symposium. The recent years, and the coming 18th year, the year of maturity – are a great obligation for all of us who have the honour, as well as the duty, to accompany our young lady through her life, to bring her to the coming years, and to attract visitors and ensure an enduring interest in this unique collection of contemporary art in Mikulov.
Let me wish that our young "dílno" find good partners who will not leave her behind, not even in the difficult years of crisis; a great organizing team that will cope with all the difficulties that time will bring, as well as respect on the side of the newly-elected town representatives without which the symposium will not be able to go on.
Finally, let me thank the team of people who have taken great care of the lady since the start, all partners and sponsors, without whom the symposium would hardly survive, and to all those who have supported the symposium throughout the years.

Rostislav Košťal
Mayor, Town Mikulov

Dear friends,
The Mikulov Art Symposium "dílno" is without any doubts one of the most important events of its kind in our country. This is ascertained not only by the long period of time over which it has been held but also by the quality the symposium has retained throughout the years. That, however, does not mean that its organizers have given up seeking new ways, which is something we are grateful for. Judging by so many positive reactions, this year has successfully followed up on the previous one, dedicated to multimedia. The installation of the works in those parts of the chateau that has been that will soon house the symposium's permanent exhibition, suggests there are ways and possibilities for the event to develop and surprise, and that it is an honour to help. Your reward will be an unusual art experience.

Petr Kubín
Director, Regional Museum in Mikulov

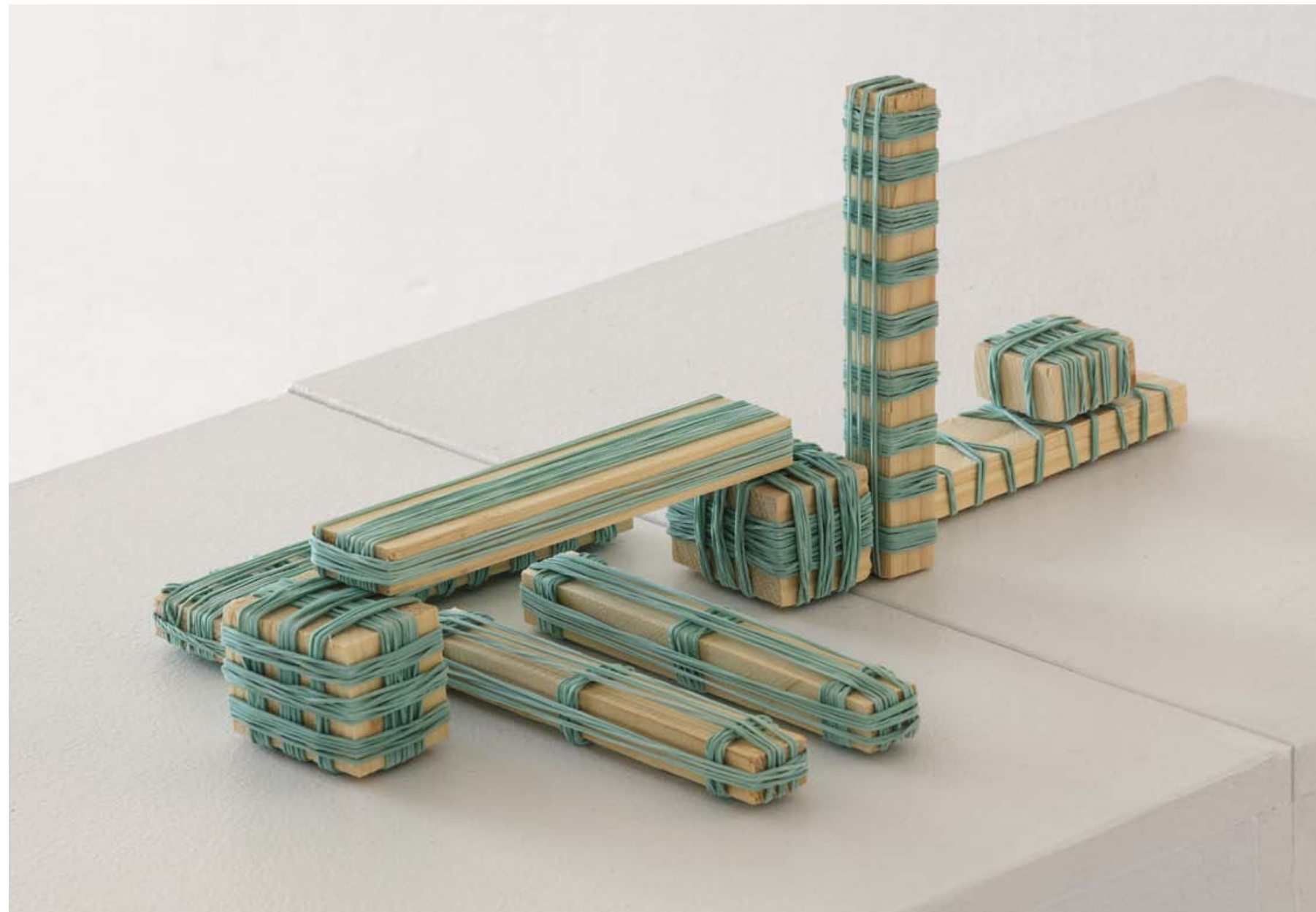
milena dopitová

Duše růže; fotografie, 100 x 100 cm,
4 ks, 2010
The Soul of the Rose; photographs,
100 x 100 cm, 4 pcs, 2010

Příště u Vás; kombinovaná
technika, 2010
Next Time at Your Place;
combined technique, 2010

Hlavou vzhůru; cyklus fotografií, 90 x 75 cm, 7 ks, 2010
Upside Down; series of photographs, 90 x 75 cm, 7 pcs, 2010

Milena Dopitová, kurátor/*curator*
narozena/*born*: 25. 10. 1963, Šternberk; žije a pracuje v Praze/*lives and works in Prague (CZ)*
studia/*graduate*: Akademie výtvarných umění v Praze/*Academy of Fine Arts, Prague*

adresa/*address*: Schnirchova 30, 170 00 Praha 7, Česká republika
tel.: +420 739 051 584
e-mail: m.dopitova@email.cz
www.milenadopitova.cz

Fotografický projekt *Duše růže* voní vzpomínkou. Odpadlé okvětní lístky připomínají barvou i tvarem nedávnou dokonalost, jedinečnost a prchavost chvíle. Je o hledání, definování těžko uchopitelného celku i jeho části. Vůně spouští emoce, a tím dává prostor fantazii a představám. Nevidím, ale cítím a mohu začít popisovat... Součástí projektu je objekt z plátna bez barvy a vůně, má rozměr, tvar a možná i příběh. A má růže duši? Ano, má...

Další projekty se vztahují k rozšířenému tématu a zároveň názvu výstavy *Esprit vakuum*. *Esprit* jako jiskra, ducha-plnost, švih, šmrnc, vtipnost... Objekty *Úsporná varianta* a *Příště u vás* si hrají s tvary a jejich významy. Dřevěný odpad – odřezaná nepoužitá část vyčleněná z procesu výroby (znehodnocená chybným měřením nebo řezem...) je základním materiálem. Skládáním těchto částí vzniká nová kvalita – forma i obsah. Nevíme, co mělo být finálním výrobkem. O funkčnosti se můžeme dohadovat prostřednictvím výřezů, děr a rozpracovaných dílčích částí. Jediným spojovacím materiálem, jenž svazuje náhodné dřevěné části k sobě, je systém gumiček. Vzniklé objekty vzájemně propojuje, zároveň nechává prostor pro změnu skladby jednotlivých kompozic, a tím rozehrává nekonečnou řadu možností a gumičkových vzorů.

Fotografický cyklus *Hlavou vzhůru* reprezentuje portréty účastníků symposia. Dolů – nahoru, nahoru – dolů nebo také zdola nahoru a shora dolů. Jsem to stále já? Lze vytvořit obraz reálného portrétu? Vznikla jedna z možných interpretací této reality.

The photography project *The Soul of the Rose* smells of memory. The colour and shape of the fallen-off petals remind us of the recent perfection, uniqueness and elusiveness of the moment. The project is about searching, about defining the entirety, so difficult to grasp, as well as a section of it. Smell sets off emotions, giving space for visions of imagination. I cannot see, but I can smell and I can begin to describe... The project features a colourless, odourless canvass object with dimensions, shape, and maybe even a story. And does the rose have a soul? Yes, it does...

Other projects are related to the extended theme as well as to the title of the exhibition, *Esprit Vacuum*. *Esprit* as a spark, as ingenuity, grace, style and wit... The objects *Economical Option* and *Next Time at Your Place* play with shapes and their meanings. Wooden waste – cut-off, unused pieces excluded from the production process (debased by a wrong measurement or cut) – is the primary material. Putting these pieces together creates a new quality – form and content. We can only hint at its function through cut-outs, holes and unfinished partial pieces. The only binding material that links the random wooden pieces with one another is a system of rubber bands. It interconnects the created objects, leaving at the same time room for changes to the individual compositions, thus opening an indefinite number of possibilities and rubber-band motifs.

The series of photographs entitled *Upside Down* represents the portraits of the participants of the symposium. Down – up, up – down or perhaps upwards from down and downwards from up. Is it still me? Can I create an image of a real portrait? What was created was one of possible interpretations of this reality.

Milena Dopitová

Milena Dopitová

irena jůzová

Jste nám dražší než drahokamy, máme Vás rádi nad zlato; instalace v prostoru, objekty, brusný prach, Rimano plus, gravírované plexisklo, MDF, 85 x 85 x 30 cm, 7 ks, 2010
We treasure you more than precious stones, you are dearer to us than gold; space installation, objects, abrasion dust, Rimano plus, engraved plexiglass, MDF, 85 x 85 x 30 cm, 7 pcs, 2010

Užij svůj čas; Styrodur, brusný prach, 250 x 15 cm, 2010
Use Your Time; Styrodur, abrasion dust, 250 x 15 cm, 2010

Irena Jůzová

narozena/born: 10. 6. 1965, Hradec Králové; žije a pracuje v Praze a Benátkách nad Jizerou/*lives and works in Prague and Benátky nad Jizerou (CZ)*

studia/graduate: Akademie výtvarných umění v Praze/*Academy of Fine Arts, Prague*

adresa/address: U Půjčovny 953/4, 110 00 Praha 1-Nové Město, Česká republika

tel.: +420 728 073 165

e-mail: irena@irenajuzova.eu

www.irenajuzova.eu

Fotografická dokumentace Jste nám dražší než drahokamy, máme Vás rádi nad zlato – Milena Dopitová, Irena Jůzová, František Kowolowski, Petr Lysáček, Petr Písařík, Tereza Velíková, Michaela Vrbková, 15 x 20 cm, 6 ks; 20 x 15 cm, 1 ks, 2010

Photo documentation We treasure you more than precious stones, you are dearer to us than gold – Milena Dopitová, Irena Jůzová, František Kowolowski, Petr Lysáček, Petr Písařík, Tereza Velíková, Michaela Vrbková, 15 x 20 cm, 6 pcs; 20 x 15 cm, 1 pcs, 2010

Jste nám dražší než drahokamy, máme Vás rádi nad zlato – je název prostorové instalace, kterou jsem na sympoziu "dílna" 2010 vytvořila. Desky s povrchem ze stříbritého brusného prachu připomínají chodník slávy na Hollywood Boulevard, který je poctou umělcům v zábavním průmyslu. Využila jsem neopakovatelného setkání sedmi současných vizuálních umělců, účastníků sympozia (Mileny Dopitové, Ireny Jůzové, Františka Kowolowského, Petra Lysáčka, Petra Písaříka, Terezy Velíkové, Michaely Vrbkové) a požádala je o spolupráci při vzniku díla. Na první pohled nejednoznačnými tělesnými otisky, které si každý zvolil sám, se prchavé stává stálým, odejmutím vlhkosti a ztvrdnutím kapalných ingrediencí se dotek mění v relikvii. Desky jsou označeny gravírovaným plexisklem, ve kterém je zaznamenáno jméno umělce, datum a přesný čas vzniku otisku, signaturou a logem sympozia. Součástí instalace je černobílá fotodokumentace vzniku jednotlivých otisků. Prostorové instalaci sekunduje černý objekt na stěnu s plastickým nápisem Užij svůj čas.

We treasure you more than precious stones, you are dearer to us than gold is the title of the installation that I created at the Mikulov Art Symposium 2010. Boards with surface from silvery abrasive dust recall the Walk of Fame on Hollywood Boulevard, which is homage to the artists of the entertainment industry. I made use of the unique encounter of seven contemporary visual artists who took part in the symposium (Milena Dopitová, Irena Jůzová, František Kowolowski, Petr Lysáček, Petr Písařík, Tereza Velíková, Michaela Vrbková) and asked them for cooperation in creating my work. Through bodily imprints, ambiguous at first sight, the volatile becomes permanent; through taking away moisture and solidifying of liquid components, a touch becomes a relic. The boards are marked with carved plexi-glass with the artist's name, the date and exact time when the imprint was made, signature and the symposium's logo. Part of the installation is black-and-white photo documentation of the creation of each imprint. The installation is complete with black object on the wall with the plastic inscription "Use Your Time".

Irena Jůzová

Irena Jůzová

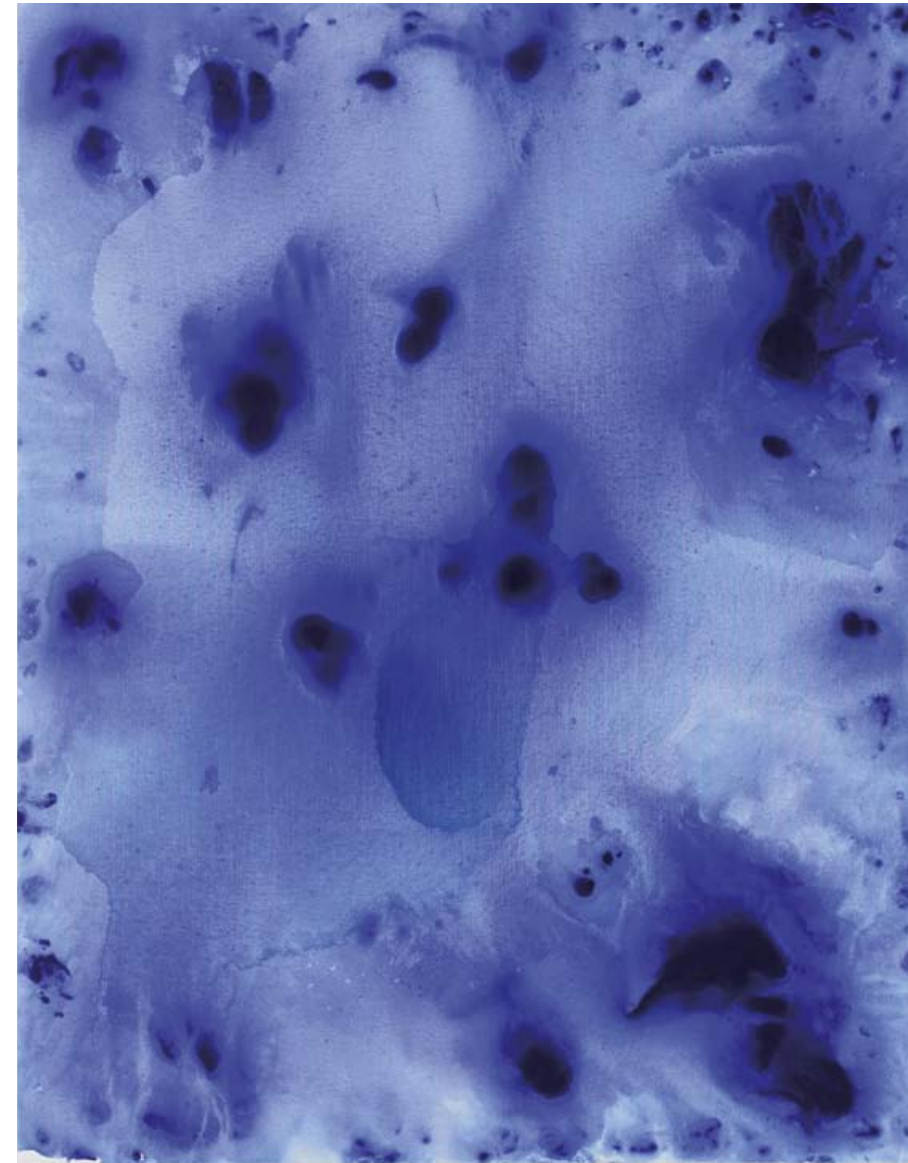
františek kowolowski

Star I.; akryl na plátně, 150 x 200 cm, 2010
Star I; acryl on canvass, 150 x 200 cm, 2010

Star II.
akryl na plátně, 150 x 200 cm, 2010
Star II
acryl on canvass, 150 x 200 cm, 2010

Space war IV.; akryl na plátně, 140 x 180 cm, 2010
Space war IV; acryl on canvass, 140 x 180 cm, 2010

Bez názvu; akryl na plátně, 140 x 180 cm, 2010
Untitled; acryl on canvass, 140 x 180 cm, 2010

Hlava XXII – II.; digitální tisk, 67 x 100 cm, 2010
Catch XXII – II; digital print, 67 x 100 cm, 2010

Vakuum; digitální tisk, 67 x 100 cm, 2010
Vacuum; digital print, 67 x 100 cm, 2010

Esprit – Kytice; digitální tisk, 67 x 100 cm, 2010
Esprit – A Bouquet of Flowers; digital print, 67 x 100 cm, 2010

František Kowolowski
narozen/born: 30. 9. 1967, Třinec; žije a pracuje v Brně/lives and works in Brno (CZ)
studia/graduate: Akademia wýtvarných umění ve Varšavě/Academy of Fine Arts, Warsaw (PL)

adresa/address: Borkovany 228, 691 75, okr. Břeclav, Česká republika
tel.: +420 736 485 367
e-mail: kowo@dum-umeni.cz
www.artlist.cz/kowolowski

Pevnina utonulá v moři vápence a vína. Transformace intervence těla v objekt. Hlava v túji, průchod v hlavě, žlutá v ústech.	Firm land Drowning in a sea of lime And Wine. Intervention transformation Body Into object. Head In cedar tree, Corridor in the head, Yellow in the mouth.
Lidské lebky vymývané barvou kosmického prachu. Stars bez zásahu ponořené ve vodní lázni nekonečnosti.	Human skulls Rinsed with the colour Of stardust. Stars Untouched Sunk in water bath Of infinity.
Kobalt bezčasi, bez větru sílí. Slovo bez obsahu systému v obraze dlí.	Cobalt Timeless, Windless Strengthens. Word Without content Of the system in image Dwells.
František Kowolowski	František Kowolowski

petr lysáček

Still Alive (17. 7. – 13. 8. 2010)
kombinovaná technika, různé formáty, 28 ks, 2010
Still Alive (July 17 – August 13, 2010)
combined technique, various formats, 28 pcs, 2010

STILL ALIVE
(17. 7. – 13. 8. 2010)

Jedinou předem jasnou skutečností byl fakt, že každý den v průběhu tohoto sympozia umře někdo zajímavý, důležitý, zároveň nepříliš známý. Ti lidé jsou už jinde, ale zůstalo po nich to, co používáme dál. Jejich různorodost vnímám jen okrajově. Každému z nich jsem intuitivně přiřadil vnitřní podobu. Zůstávají tak pro mne stále přítomní. Je to poděkování, úcta a respekt.

- 17. 7., Johnny Colan (88), americký boxer
- 18. 7., Tai See Chung (69), hongkongský učitel hudby
- 19. 7., Cecil Aubrey (81), francouzská herečka
- 20. 7., Shika Shimada (112), jeden z nejstarších japonských mužů
- 21. 7., Wesley C. Skiles (52), americký podvodní fotograf a filmář
- 22. 7., Milan Paumer (79), český bojovník proti komunismu
- 23. 7., Doroty Stowe (89), kanadská spoluzakladatelka Greenpeace
- 24. 7., Pavlos Vrellis (87), řecký sochař, zakladatel voskového muzea antického Řecka
- 25. 7., Redford White (54), filipínský herec a komik (Haba-daba-doo! Puti-puti-poo!)
- 26. 7., sir Brian Bell (82), australský byznysmen a filantrop
- 27. 7., Tzvi Kamil, (75), izraelský vědec a vynálezce
- 28. 7., Ivy Bean, (104), britská internetová celebrita, nejstarší osoba na Facebooku a Twitteru
- 29. 7., Zheng Ji (110), čínský odborník na výživu a biochemik, nejstarší profesor na světě
- 30. 7., Stefka Sabotinova (80), bulharská folková zpěvačka
- 31. 7., Tom Mankiewicz (68), americký scenárista (James Bond, Superman)
- 1. 8., Lollita Lebrón (90), portorikánská nacionalistka
- 2. 8., Ole Ivar Lovaas (83), norský psycholog a vědec (Lovaas Technique)
- 3. 8., Marilyn Buck (62), americká aktivistka a teroristka
- 4. 8., Frank Latta (63), australský surfař a designér surfového prkna
- 5. 8., Jürgen Osten (96), německý námořník, velitel ponorky za druhé světové války
- 6. 8., Catfish Collin (66), americký kytarista (James Brown, Parliament Funkadelic)
- 7. 8., John Nelder (85), britský statistik, prezident Royal Statistical Society
- 8. 8., Bernhard Philberth (83), německý fyzik, filozof a teolog
- 9. 8., Juan Marichal (88), španělský historik
- 10. 8., Leo Pinto (96), indický hráč pozemního hokeje
- 11. 8., Sesenne (96), zpěvačka ze Saint Lucianu
- 12. 8., André Kim (74), jihokorejská módní návrhářka
- 13. 8., Lance Cade (29), americký profesionální wrestler

STILL ALIVE
(July 17 – Aug 13, 2010)

The only fact obvious beforehand was that every day in the course of the symposium, someone interesting and important, yet not too famous, will pass away. Those people are now somewhere else; what is left after them is what we keep using. I only perceived the miscellaneousness to a certain extent. Intuitively, I gave each of them an inner appearance. To me, they remain present. It's gratefulness and respect.

- July 17, Johnny Colan (88), American boxer
- July 18, Tai See Chung (69), Hong Kong music teacher
- July 19, Cecil Aubrey (81), French actress
- July 20, Shika Shimada (112), one of Japan's oldest men
- July 21, Wesley C. Skiles (52), American underwater photographer and filmmaker
- July 22, Milan Paumer (79), Czech anti-communist fighter
- July 23, Doroty Stowe (89), Canadian co-founder of Greenpeace
- July 24, Pavlos Vrellis (87), Greek sculptor, founder of wax museum of ancient Greece
- July 25, Redford White (54), Filipino actor and comedian (Haba-daba-doo! Puti-puti-poo!)
- July 26, Sir Brian Bell (82), Australian businessman and philanthropist
- July 27, Tzvi Kamil (75), Israeli scientist and inventor
- July 28, Ivy Bean (104), British internet celebrity, oldest person on Facebook and Twitter
- July 29, Zheng Ji (110), Chinese nutrition expert and biochemist, world's oldest professor
- July 30, Stefka Sabotinova (80), Bulgarian folk signer
- July 31, Tom Mankiewicz (68), American screenwriter (James Bond, Superman)
- Aug 1, Lollita Lebrón (90), Puerto Rican nationalist
- Aug 2, Ole Ivar Lovaas (83), Norwegian psychologist and scientist (Lovaas Technique)
- Aug 3, Marilyn Buck (62), American activist and terrorist
- Aug 4, Frank Latta (63), Australian surfer and surfing board designer
- Aug 5, Jürgen Oesten (96), German naval officer, commanded submarine during WWII
- Aug 6, Catfish Collin (66), American guitar player (James Brown, Parliament Funkadelic)
- Aug 7, John Nelder (85), British statistician, president of Statistical Society
- Aug 8, Bernhard Philberth (83), German physicist, philosopher and theologian
- Aug 9, Juan Marichal (88), Spanish historian
- Aug 10, Leo Pinto (96), Indian hockey player
- Aug 11, Sesenne (96), Saint Lucian singer
- Aug 12, André Kim (74), South Korean fashion designer
- Aug 13, Lance Cade (29), American professional wrestler

Petr Lysáček

narozen/*born*: 8. 2. 1961, Ostrava; žije a pracuje v Praze a Ostravě/*lives and works in Prague and Ostrava (CZ)*
studia/*graduate*: Akademie výtvarných umění v Praze/*Academy of Fine Arts, Prague*

adresa/*address*: Haštalská 3, 110 00 Praha 1, Česká republika
e-mail: lysacek@post.cz
www.lysacek.eu

Mikulov – koncentrát – pořadí od 17. 7. do 13. 8. 2010

- Skála v sále, sádlo, škvarky, paštika, klobásy, Sean, bouřka, první Zatáčka, za 5 min 3 h v 7 h.
- Ateliér před branou se sálem a terasou je můj, první trafika, poprvé na kopeček, opět se zásadními mikulovskými (ZM) a vypadá to, že by napořád?
- Klid, slunce, klíče od zámku, že by art?
- Art.
- Nevšední pozornost ZM stanovuje přístup k art, nadstandardní přízeň (NP) zavazuje.
- NP standard, za 5 min 3 h v 7 h standard.
- Být mikulovským? Se ZM navždy, pozdně dopolední (plánované jako ranní) trafiky; Kapičáci (Kapičák/pravičák) – bez hrobky, taky např. adios porcelánka židovská hvězda; Food – CZ, SK, H, RUS, CIG, A, UK, VIE, MGL..., Paroh, Emil a návštěvy a návštěvy.
- Megachromkanistry a malé soudky, moc dobré, společná ho(do)vna.
- Stále svítí slunce a v noci ne (za 5 min 3 h v 7 h).
- Zkrátím to – ZM je více a více (např. Žebrák Filip) a nejvíce 14. 8. Co za to? Všechno. Jak jinak. Tedy napořád. Jsem rád, že jsem byl u toho. Tohle jsem nečekal. Tohle si napořád pamatuji (NP). Nevšední parfém (NP). Tohle – cabinet šarikue vrbavlašák zásadní sběr...

7. 10. 2010 za 15 m 2 h v blízko.

Mikulov – Concentrate – Sequence from July 17 to August 13, 2010

- Rock in the room, lard, cracklings, pate, sausages, Sean, first storm, first pub, in 5 min 3 hours at 7.
- The studio in front of the gate with a hall is mine, first coffee shop, first time up the Hill, again with very important locals (VILs) and it looks like this will be forever?
- Quiet, sun, keys to chateau, could that be art?
- Art.
- Unusual attention of VILs determines attitude to art, preferential attention (PA) obliges PA standard, in 5 min 3 hours at 7 standard.
- Be Mikulovian? With VILs forever, late afternoon (planned as morning) coffee shop. The Kapičáks – no tomb, also for instance adios porcelain works Jewish star. Food – CZ. SK. H. RUS. GYP. A. UK. VIE. MGL..., Paroh, Emil and visits and visits.
- Megachrombarrels and small casks, very good, common (watering) hole.
- Sun still shining and not at night (in 5 min 3 hours at 7).
- Short – more and more VILs (e.g. Žebrák Filip) and most on August 14. What for? Everything. Of course. So forever. I'm glad to have been here. Did not expect this. I will remember forever. Unusual perfume.
- This – cabinet sharikue Vrba's wine cool harvest...

October 10, 2010 in 15 min 2 hours at near.

Petr Lysáček

Petr Lysáček

petr písařík

„...stojím na tý bedně, na bedně od vína...”
kombinovaná technika, 150 x 100 cm, 2010
“...standing on the crate, an old wine crate...”
combined technique, 150 x 100 cm, 2010

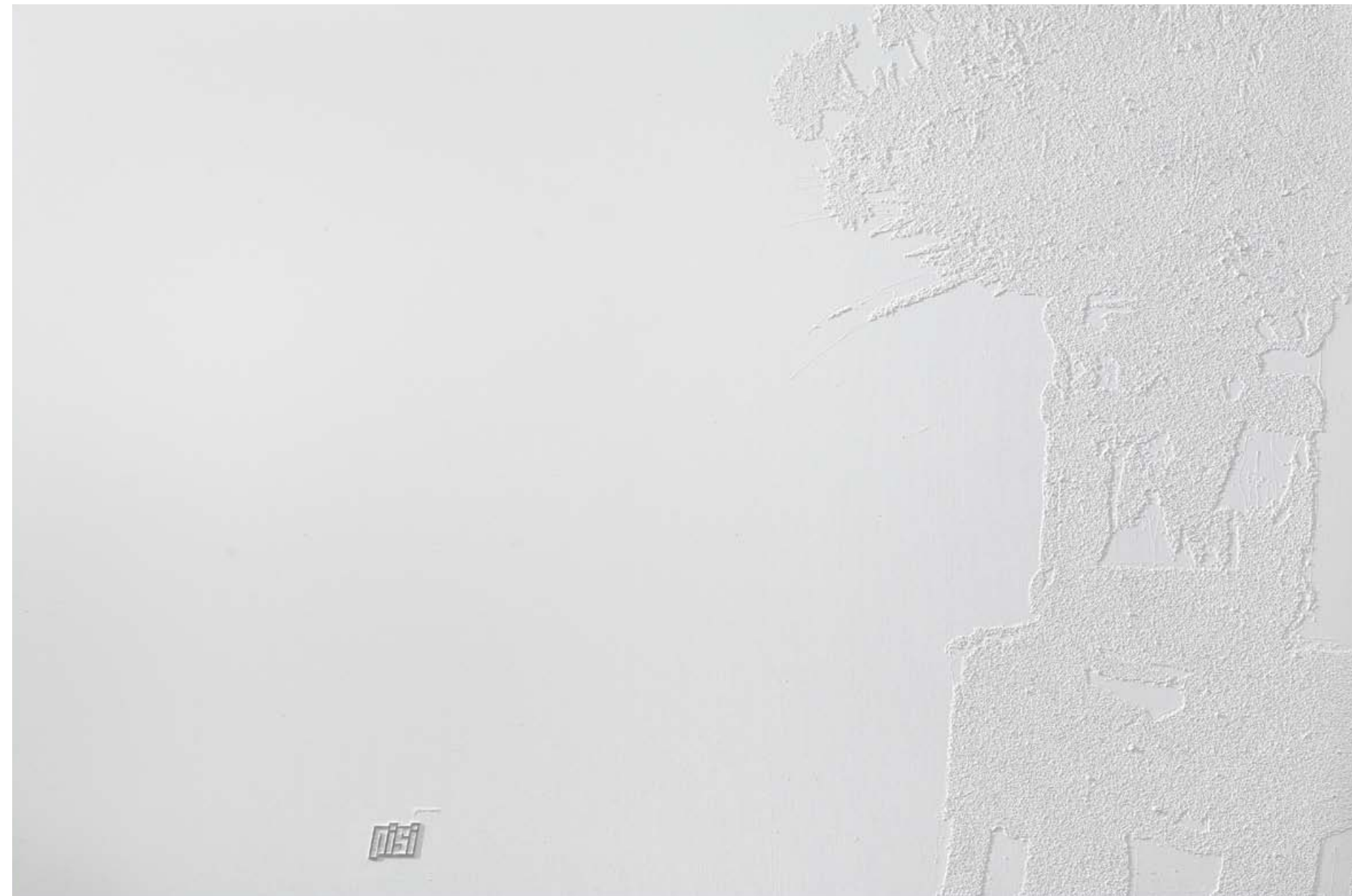

AHA – AdbA; kombinovaná technika, 100 x 150 cm, 2010
AHA – AdbA; combined technique, 100 x 150 cm, 2010

Shadow on the Wall 2010
kombinovaná technika, 70 x 100 cm, 2010
Shadow on the Wall 2010
combined technique, 70 x 100 cm, 2010

Parfemováno
kombinovaná technika, 100 x 100 cm, 2010
Perfumed
combined technique, 100 x 100 cm, 2010

Petr Písařík
narozen/*born*: 21. 11. 1968, Jindřichův Hradec; žije a pracuje v Praze/*lives and works in Prague (CZ)*
studia/*graduate*: Akademie výtvarných umění v Praze/*Academy of Fine Arts, Prague*

adresa/*address*: Zelenky Hajského 14, 130 00 Praha 3, Česká republika
Tel.: +420 739 336 056
www.prague-art.cz/katalog/autori/53-petr-pisarik/

„Velkejma obrazama se neuživíš a malejma se neproslovíš. Takže, jak si to vlastně představuješ?“

Petr Písařík

“You won’t make a living with big paintings and small ones won’t make you famous. So what do you think you’re doing?”

Petr Písařík

tereza velíková

Přestěhovala jsem pokoj, stejně tam nikdo nebydlí; digitální tisk, 75 x 75 cm, 6 ks, 2010
I Moved My Room, No One Was Living There Anyway; digital print, 75 x 75 cm, 6 pcs, 2010

Studio Pisi; videoinstalace, 2010
Studio Pisi; video installation, 2010

Tereza Velíková

narozena/born: 23. 10. 1979, Plzeň; žije a pracuje v Praze/*lives and works in Prague (CZ)*
 studia/graduate: Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze; Akademie výtvarných umění v Praze/
Academy of Arts, Architecture and Design in Prague; Academy of Fine Arts, Prague

adresa/address: Pod Sokolovnou 3, 140 00 Praha 4, Česká republika
 tel.: +420 776 044 043
 e-mail: velter@seznam.cz
<http://old.avu.cz/~terezavelikova/>

Projekt *Přestěhovala jsem pokoj, stejně v něm nikdo nebydlí*, je o místu, o prostředí, které důvěrně známe, o věcech, kterými se obklopujeme, o věcech, jež dělají náš domov domovem, o stopě, kterou za sebou zanecháváme, pokud místo opouštíme, o situaci, která nastane mezi dvěma lidmi v jednom pokoji, o situaci člověka, jenž v tomto pokoji zůstane sám. Fotografie ukazují dvě roviny. Roviny, které se prolínají. Různé situace nabízejí odlišné úhly pohledu, odlišné perspektivy, skrze které nahlížíme na jednu věc. Existuje však přece jen cosi, co nás identifikuje, stejně tak jako tapeta, kterou deformace, přemístění či pootočení předmětů na ní a před ní nijak neovlivní. V Mikulově bylo moc dobře.

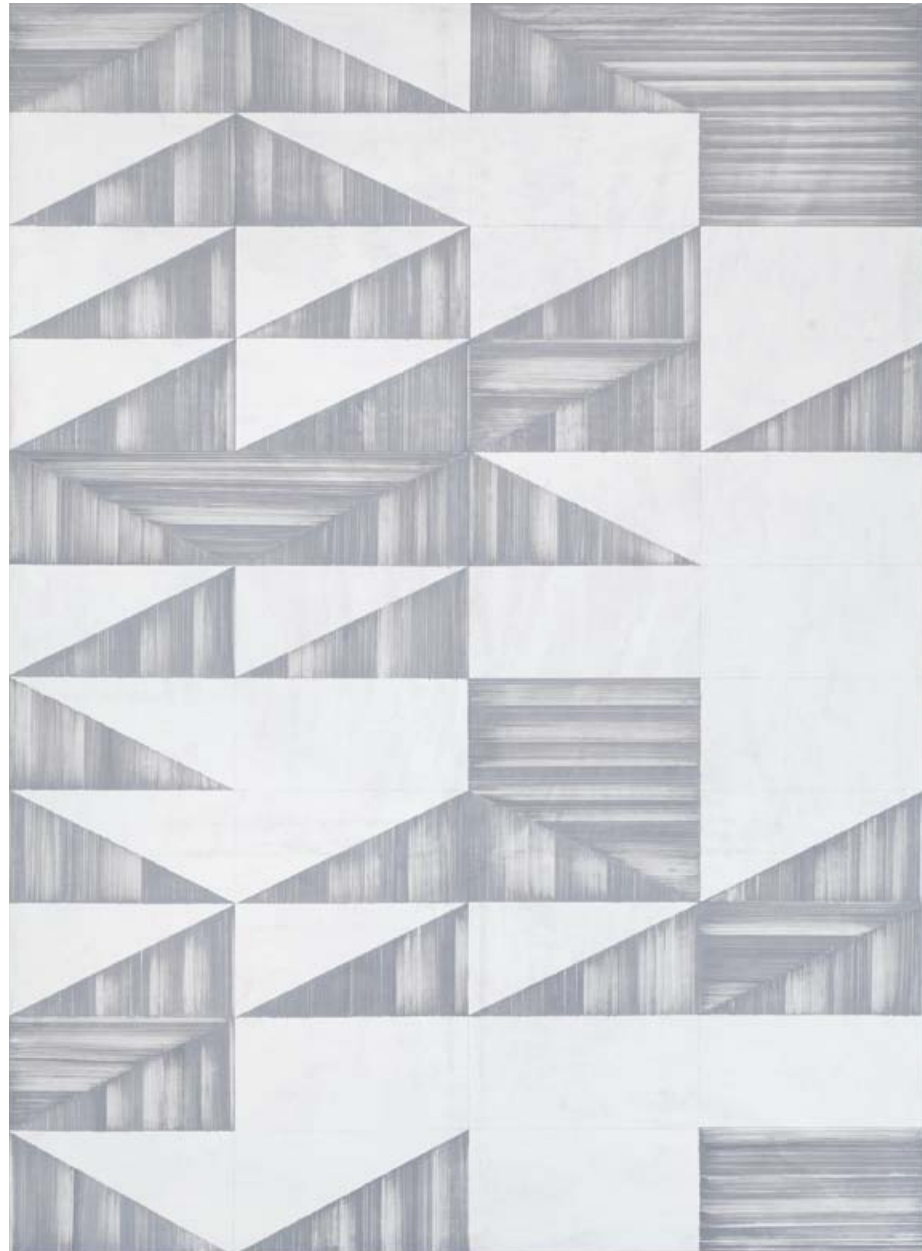
Tereza Velíková

The project *I Moved My Room, Nobody Was Living There Anyway* is about a place, an environment we intimately know, about things we place around us, about things that make up our home, about the traces we're leaving behind when we depart, about the situation that will occur between two people in one room, about the situation of a person who remains alone in that room. The photographs show two layers. Layers that blend into each other. Different situations offer different points of view through which we perceive a single thing. But there is still something that identifies us; like a wallpaper that will be unaffected by deformation, relocation or by the rotation of objects on and in front of it. Being in Mikulov was really nice.

Tereza Velíková

—michaela vrbková—

Wash Kitchen; akryl na plátně, 150 x 110 cm, 2010
Wash Kitchen; acryl on canvass, 150 x 110 cm, 2010

Sklep I.; akryl na plátně, 150 x 110 cm, 2010
Cellar I; acryl on canvass, 150 x 110 cm, 2010

Studna; akryl na plátně, 50 x 40 cm, 2010
Well; acryl on canvass, 50 x 40 cm, 2010

Sklep II.; akryl na plátně, 50 x 40 cm, 2010
Cellar II; acryl on canvass, 50 x 40 cm, 2010

Michaela Vrbková, studentka/*student*
narozena/*born*: 4. 5. 1987, Valtice
studia/*school*: FaVU VUT v Brně, 4. ročník/FaVU VUT in Brno, 4th year

adresa/*address*: Na Jámě 19, 692 01 Mikulov, Česká republika
tel.: +420 728 380 387
e-mail: mvrbkova@gmail.com
<http://am1.fva.vutbr.cz/vrbkovamichaela.html>

Vzpomínky v obrazech, vůně (čichové vjemy), dětství a dospělost, hledání cesty, emoce, obdiv a zkušenost, stará i nová přátelství. A hlavně velká příležitost. Byl to velice bohatý měsíc.

Michaela Vrbková

Memories in images, scents (olfactory perceptions) of smells, childhood and adult age, seeking one's own ways, admiration and experience, friendships old and new. But mainly a great opportunity. It was a very rich month.

Michaela Vrbková

kamila rýparová

Watching TV; akryl a kouř na plátně, 80 x 80 cm, 2010
Watching TV; acryl and smoke on canvass, 80 x 80 cm, 2010

Kamila Rýparová, host Společnosti pro rozvoj MVS "dílna" /*guest of the Association for the Develpment of MAS "dílna"*
 narozena/*born*: 16. 5. 1987, Valašské Meziříčí; žije a pracuje v Ostravě/*lives and works in Ostrava (CZ)*
 studia/*school*: Fakulta umění Ostravské univerzity v Ostravě, 5 ročník/*University of Ostrava, Faculty of Arts, 5th year*

adresa/*address*: 1. máje 1155, Rožnov pod Radhoštěm, Česká republika
 tel.: +420 733 521 752
 e-mail: ichtakam@seznam.cz
 www.myspace.com/burnedkiki

Obrazy, které jsem v Mikulově zanechala, sice obsahově i formálně navazují na mou předešlou tvorbu, přesto je lze aplikovat na téma sympozia – Esprit vakuum – nebo často diskutovaný parfém, vůni. Mezi rodinou sledující televizi vzniká komunikační vakuum, prostory kuchyní mohou představovat srdce, teplo a vůni domova. Mikulov celý byl prosycen vůněmi, sluncem a krásným vínem. Základem tohoto „parfému“ bylo místo samotné, ale také skvělá produkce. Po odeznění hlavy (nebo vína z hlavy?) se rozvinulo srdce, stejně jako srdce účastníků sympozia, tvorba a komunikace. A jelikož šlo o velice kvalitní parfém, jednotlivé vůně se po celou dobu harmonicky prolínaly a tvořily nezapomenutelné okamžiky. Jako host sympozia jsem velice vděčná za možnost strávit část léta na krásném místě s příjemnými lidmi, protože tento čas byl pro mne přínosem v každém možném směru.

Kamila Rýparová

The paintings I left in Mikulov are both in their form and content related to my previous work, yet they match the theme of the symposium, Esprit Vacuum, and the much debated perfume, scent. Communication vacuum occurs among members of a family watching TV; the kitchen spaces might represent the heart, warmth and smell of home. Mikulov was saturated with smells, sun and beautiful wine. The fundament of this "perfume" was the place itself, and the great team of organizers. After my head faded away (or wine did from my head?), my heart unfolded, just like the heart of all those at the symposium, art and communication. As this was a very good perfume, the various scents blended harmoniously throughout the whole time, creating unforgettable experiences. As a guest of the symposium, I am very glad for the opportunity to spend part of the summer in such a beautiful place with such nice people. The time I spent here was a great asset for me in every possible sense.

Kamila Rýparová

Průnik; kouř na plátně, 105 x 85 cm, 2010
Intersection; smoke on canvass, 105 x 85 cm, 2010

Pink Kitchen; akryl a kouř na plátně, 55 x 45 cm, 2010
Pink Kitchen; acryl and smoke on canvass, 55 x 45 cm, 2010

„Nemluvme o umění, mluvme o něčem jiném... o parfému,“ bylo pracovní téma, které letos propojovalo a procházelo skrze díla účastníků mikulovského sympozia. Volba tohoto konceptu směřovala ke konfrontaci celku, k atmosféře momentálních pocitů, nálad a potřeb. Otevírala možnosti přístupů kvality obecné, ale i konkrétní (osobní) vůně. Nabízela neomezenou řadu vlastností, jevů, situací, popisů... A zároveň byla pozitivní a sexy. Počáteční krédo účastníků znělo: „Jsme ke svému flakonu otevření a důvěřujeme mu.“

Parfémy se rozlišují podle procentuálního zastoupení parfémové kompozice. Při jeho používání by se mělo dbát na to, aby nikdo z okolí nebyl vůni obtěžován. V horkých dnech je lepší preferovat nekonfliktní a svěží vůně, je vhodné vyvarovat se užívání více parfémů najednou, aby nevznikla disharmonická směs. Někteří výrobci nabízejí řadu parfémů jednosložkových tak, aby si uživatel vymyslel sám své oblíbené kombinace, které budou souznít s přirozenou vůní kůže. Trvanlivost parfémů je různá, některé složky rychle podléhají zkáze a parfém se během několika měsíců výrazně mění. Nejnebezpečnější je denní světlo, které proměňuje barvu tekutiny na tmavší. Při nedodržování těchto banálních zásad je zpochybněn účel i poslání parfému, ale stále se jedná o vůni.

Dělala jsem průzkum mezi studenty, co všechno může být vůně. Řada odpovědí zněla podobně. Vůně je barva, tvar, domov, vzpomínky, štěstí, vášeň, sex, hudba, dobrá nálada, smích, pláč, nemoc, cestování, láska, nenávisť, nuda..., ale byly zde i odpovědi typu „benzín páchne a já ho chci čichat“, „kobliha voní dnes, a za týden ne“, „stálá vůně není možná“, „co voní dnes, nemusí vonět zítra“. „A to, co mi bude vonět zítra, včera mi páchlo“ atd.

Inspiraci, jak uvažovat o vůni, jsem našla ve filmu Parfém: příběh vraha, který podle románu německého spisovatele Patricka Suskinda natočil režisér Tom Tykwer. Příběh knihy je do filmu téměř nepřeveditelný z důvodu velkého množství emocí, citlivých detailů a „vůni“. Hlavní hrdina se narodil na nejzapáchavějším místě Evropy, na rybím trhu v Paříži – mezi zkrvavenými rybami, červy a hnilobou. Postupně se vypracoval na nejslavnějšího parfuméra Paříže 18. století, vytvořil nejsmyslnější parfém všech dob – vůni vyextrahovanou ze zavražděných těl půvabných dívek. Hlavní hrdina reprezentuje zvráceně deformovanou lidskou touhu po nalezení dokonalosti a krásy. Film vedle poetických až vyumělkovaných záběrů střídá naturalistický styl příběhu. Je o smyslech, atakuje diváka, zprostředkovává mu chuť a čichové vjemy.

Těžko se hledá jednoznačná definice vůně. Je natolik individuální a pestrobarevná, že se nedá spoutat, vymezit ani zobecnit. Nabízí se otázka: Je možné poznat pravý prožitek, aniž bychom něco cítili?

Současný svět přirozeně inklinuje k rychlému rozvoji nových technologií, určuje další otázky a definuje nová paradigmat. S tím souvisí transformace reality a přehodnocování zažitých vztahů a postojů. Na druhé straně virtuální způsob přejímání reálného světa formou hotových programů směřuje k automatickým estetickým operacím, které existují v nekonečném množství. Fascinace těchto dosud neobjevených území, prostorů a jejich další kombinace s sebou zároveň nesou i nejistotu, zdali budeme stále součástí onoho světa, ve kterém můžeme bez naprogramování cítit, vnímat, utvářet a posuzovat umělecké dílo ve své jedinečnosti a nezastupitelnosti.

Během sympozia se vytvořil otevřený prostor pro komunikaci a vznikly práce, které se vztahovaly k původnímu tématu, a zároveň ty, které ho posunovaly do dalších rovin a významů. Závěrečná výstava sympozia měla titul Esprit vakuum. Esprit – vtipnost, duchaplnost, jiskra, šmrnc... v uzavřeném prostoru – vakua. Něco specifické-ho, kam jsme vpuštění a můžeme nahlédnout, ale zároveň i to, co má suverénní otisk a jednoznačné poslání.

Na letošní, 17. ročník “dílny” Mikulov 2010, byli pozváni umělci zabývající se tvorbou v různých médiích. Vedle malby Petra Pisaříka, Petra Lysáčka, Michaely Vrbkové a Kamily Rýparové byly dalšími výstupy fotografie a prostorové vizuální koncepty od Františka Kowolowského, Ireny Jůzové, Terezy Velíkové nebo Mileny Dopitové. Konečný seznam autorů byl kombinací kurátorského výběru a vítězných nominací předložených odbornou radou MVS.

Závěrečná výstava účastníků potvrdila nejen jejich profesionální přístup a kvalitu ve svém oboru, ale také možnost komunikovat v dalších médiích.

Ke konci výtvarného sympozia paralelně funguje třetím rokem také hudební sympozium.

U jeho vzniku stáli Libor Lída, Zdeněk Lhotský, Milan Esterka, Vítězslav Vrbka...

Letošní ročník pod hudebním vedením Petra Krkavce připravil program složený z osmi skladeb za spoluúčasti několika dalších kapel. Skladba Zimmer frei byla společným projektem obou sympozií a měla značný ohlas nejen pro sugestivní kabaretní přednes Petra Lysáčka, scratchingové vstupy Františka Kowolowského, ženské vokály Terezy Velíkové, Michaely Vrbkové i Kamily Rýparové, ale také pro gradující hudební kompozici. Možnost propojení oborů zhodnocuje kvalitu, význam a smysl těchto aktivit. Letošní spolupráce obou sympozií tak přispěla k neopakovatelné atmosféře a zážitku při závěrečné vernisáži.

V závěru textu se vracím k vyvrcholení výše zmíněného příběhu z filmu, kdy divák předpokládá oddechnutí si nad ukončením utrpení a potrestáním zla. Přichází nečekaný dějový obrat, který přinese tolik krásy a lásky, že víc už snad nelze unést. Pokud se podaří uměním zprostředkovat a spustit emoce, je to důkaz, že cítíme a jsme schopni intenzivního prožitku. Tento způsob dotyku je vzácný a často skrytý na první pohled v nabízené kvantitě.

Na začátku sympozia jsme si přáli, abychom vytvořili i to, co je „ve vzduchu“, a myslím, že se nám naše přání v letní provoněné atmosféře podařilo uskutečnit.

Milena Dopitová
kurátor ročníku

"Let's not talk about art, let's talk about something else... about perfume" was the working title that this year connected and passed through the works of the participants of the Mikulov Art Symposium. The choice of this concept pointed towards confronting the whole, towards the atmosphere of momentary feelings, moods and needs. It opened up opportunities for approaching the qualities of general as well as concrete (personal) smell. It offered an unlimited series of features, events, situations, descriptions... being at the same time positive and sexy. The participants' initial creed was: "We are open towards our flacon, and we trust it."

Perfumes are distinguished by the percentage of the perfume component. When applying perfume, one should make sure the smell does not bother anyone around. On hot days, you'd better wear non-conflicting and fresh scents and you should not wear more perfume at the same time to avoid a disharmonic mix. Some producers offer lines of single-component perfumes so that you can come up with you own favourite combinations that resonate with the natural smell of your skin. Perfumes last differently and some of their ingredients decay quickly, changing the perfume significantly over several months. Daylight is the most dangerous which makes the colour of the liquid go brown. Any failure to respect these basic rules may spoil the perfume's purpose and mission but it still has a scent.

I did a survey among my students about what a smell can be. Many answers were similar. Smell is colour, shape, home, memories, happiness, passion, sex, music, good humour, laughter, cry, disease, travelling, love, hate, boredom... There were also answers like gasoline stinks and I want to sniff it, a donut smells nice today but not in a week's time, permanent smell is not possible, what smells nice today might not smell so tomorrow, what will smell nice to me tomorrow in fact stank to me yesterday, and so on.

The way I think of smell was inspired in the film "Perfume: The Story of a Murderer" by Tom Tykwer, based on the novel by the German writer Patrick Suskind. The book's plot is nearly impossible to transfer to a film because of so many emotions, sensitive details and "smells". The main character was born at the smelliest place in Europe – the Paris fish market – among bloody fish, worms, and rot. He eventually became the city's most famous perfumer of the 18th century, and created the most sensual perfume of all times – a scent extracted from the bodies of beautiful murdered girls. The character represents the perversely deformed human desire for perfection and beauty. Besides some poetic and even affected shots, the film presents the story in naturalist way; it is about senses, it attacks the spectator, it mediates tastes and smell perceptions.

It's difficult to find an unambiguous definition of smell. It is so individual and colourful that it cannot be bound, delimit or generalize. A question comes to mind: can we tell a real experience without smelling something?

Contemporary world is naturally inclined to fast development of new technologies; it comes up with new questions and defines new paradigms. With it comes the transformation of reality and re-evaluation of habitual relations and attitudes. On the other hand, the virtual mode of accepting the real world through ready-made programmes leads to automatic aesthetic operations which exist in unlimited quantities. The fascination by these undiscovered territories and spaces and their combinations brings with it the uncertainty whether we still are part of the world in which we can, without being programmed, feel, perceive, create and judge a work of art in its uniqueness and indispensability.

At the symposium, an open space for communication was established and its participants created works related to the original theme as well as those that shifted it to other levels and meanings. The symposium's final exhibition was entitled "Esprit Vacuum". Esprit – wit, ingenuity, vivacity and style... in the enclosed space – vacuum. Somewhere specific where we are allowed to peek but also something with a sovereign trace and a definite mission.

The 17th year of the "dílna" symposium hosted artists who work with various media. Besides paintings by Petr Pisařík, Petr Lysáček, Michaela Vrbková and Kamila Rýparová, there were also photographs and space visual concepts by František Kowolowski, Irena Jůzová, Tereza Velíková and Milena Dopitová. The final list of

authors was a combination of the curator's choice and the winning nominations submitted by the council of experts of the MAS.

The final exhibition of the participants' works confirmed their professional attitude and their quality within their field, as well as their skills with different media.

For the third year in a row, there was also a parallel music symposium, held towards the end of the art symposium and originally established by Libor Lída, Zdeněk Lhotský, Milan Esterka, Vítězslav Vrbka... This year, the music symposium worked under the supervision of Petr Krkavec and prepared a programmed consisting of eight compositions, with several other bands taking part. The composition "Zimmer Frei" was a joint project of both symposiums and was very well received, not only because of its suggestive, cabaret - like performance of Petr Lysáček, the scratch input of Fratišek Kowolowski, the vocals of Tereza Volíková, Michaela Vrbková and Kamila Rýparová, but also thanks to its graduating musical composition. The possibility of interconnecting various fields adds value to the quality, significance and meaning of these activities. This year's cooperation between the two symposiums contributed to the unique atmosphere and experience at the opening of the final exhibition.

Let me now return to the story of the film I mentioned above where the spectator anticipates at relief over the end of suffering and the punishment of evil. But a sudden twist in the plot brings almost unbearable beauty and love. Whenever art mediates and sets off emotions, it is proof that we feel and we are capable of intensive experience. This form of contact is rare and often at first sight hidden in the available quantity.

At the start of the symposium, we wished to create whatever is "in the air". I think that in this summer atmosphere full of smells, our wishes came true.

Milena Dopitová
curator of the year

Milena Dopitová, kurátor/*curator*

Esprit vakuum – esence: Milena Dopitová, Irena Jůzová, František Kowolowski, Petr Lysáček, Petr Písařík, Tereza Velíková, Michaela Vrbková, host Kamila Rýparová

Letošní Mikulovské výtvarné sympozium “dílna” se konalo již posedmnácté. Kurátorka Milena Dopitová vybrala autory z řad výrazných osobností české výtvarné scény. Sama vybrala celkem čtyři umělce, odborná rada mikulovského sympozia pak jmenovala další tři. Ostatně, jako každý ročník, i ten letošní budil určitá očekávání. Mikulovské sympozium je výrazně ovlivněno geniem loci místa, ve kterém autoři po dobu jednoho měsíce tvoří. Někdy se zdá, že je natolik určující pro samotný vznik uměleckého díla, že jakákoli další koncepční vyjádření jsou téměř nemožná. Struktura a „potence“ daného ročníku jsou podmíněny především kurátorem, který autory vybírá. Tato strategie s sebou může často nést i omyly, myslím však, že mikulovské sympozium ve své historii dokázalo vždy dobrou a jedinečnou úroveň. Pokud tato kontinuita sympozia zároveň sleduje osobitý názor pozvaného kurátora, má smysl se pokoušet o takový diskurz v rámci současného umění. Nejde přitom jen o určení kvality uměleckých děl, ale o vytvoření názorově otevřené a podnětné sbírky, která bude ve své bohatosti prezentovat postoje jednotlivých autorů v rámci časoprostorových daností místa. Kolekce se nestane pouze mrtvou sbírkou, ale emoce budícím „organismem“. Tehdy překročí své regionální ukotvení.

Milena Dopitová se pokusila zvrátit toto paradigma určení a ze svého kurátorského pověření vybízela autory k tematické výpovědi. Emocionalita oproštěná od striktních kalkulací výtvarného jazyka, poddání se čistým, nespektakulárním projevům, umožňovala nabídnutý „závazný“ koncept. Esprit jako určitý náboj, ojedinělost či duševní stav uhranutý a ukotvený ve vakuu daného místa jasně definoval individuální přístupy jednotlivých tvůrců – jejich esenci. Zjevila se zcela nenásilná koncepce podnětů vztahujících se k okolí, situacím, barvám, vůním či jiným rozehraným vztahům. Tato kontextualizace se ukázala jako zásadní vyjadřovací model. Milena Dopitová postihuje ve fotografickém cyklu portrétů účastníků sympozia reverzibilní význam portréту na stav vědomí. Portrétování zavěšení hlavou dolů překonávají určitou fyzickou a mentální „neukotvenost“. Jako by ukazovala limity portréту, ale i jeho možnosti. Další autorkou prezentovaný projekt, Duše růže, pracoval s nalezenými předměty, se situací a její emocí. Tyto fotografie se vztahují k hledání pomíjivosti tvarů, jedinečnosti a esenci odlesků barevného světelného espritu opadlých okvětních lístků růže. Jde o definování těžko uchopitelného celku pomocí vzpomínky. Podobný princip použila i v objektech, které jsou hravou, ale zároveň analytickou podobou těchto podnětů (Duše růže, Příště u vás).

Irena Jůzová vytvořila objekty-instalaci, která ukazuje interaktivní formou záznam otisků různých částí těl účastníků sympozia. Dílo nazvala Jste nám dražší než drahokamy, máme Vás rádi nad zlato. Intermedialitou, vztahem mezi různými materiály a fotografickým záznamem akce otiskování autorka vytvořila strukturované dílo, ve kterém se okamžik proměňuje v neměnný, téměř sochařský akt.

František Kowolowski se zabývá především performancí, malbou a instalací. V Mikulově vytvořil fotografie intervencí v prostředí zámku. Jemnými ironickými podtóny (Hlava 22, Vakuum, Kytice) jsou zde definovány principy přeměny tělesnosti v objekt. Litá rozměrná plátna poukazují na podstatu barevných ploch ve vztahu k samotnému procesu malby. Autor obrazy „nemaluje“, jen vytváří pole pro jejich procesuální naplnění.

Petr Lysáček nazval svoji práci Still Alive. Ponořil se do jednoduchého konceptu, ve kterém zaznamenával významné světové osobnosti zemřelé během dnů sympozia. Nakonec autor rezignoval na zdobňování portrétů zemřelých, ale zaměřil se na zachycení abstrahované a materiálové formy. Tyto formáty pak postihovaly přesvědčivě určitou emoční esenci. Jasná hravost a ironie je přípustná i v otázce smrti. Petr Lysáček se vyrovnává s transmutací negativního v pozitivní.

Esence Petra Písařika se dá charakterizovat jako absolutní tvůrčí princip, prověřování možností forem a stínů v obrazové ploše. Jsou to nenápadné zásahy (většinou monochromatické bílé kompozice), které ověřují vztah mezi realitou, obrazem a jejich zobrazováním. Petr Písařík je zcela živelné povahy, a proto pracoval v obsáhlých cyklech květinových motivů. V jeho obrazech se vždy dá vystopovat určité napětí mezi reálným a abstraktním. Dosáhl tak určité schopnosti vidění skrze tyto modely, směřování dál k prostoru, k objektu.

Nejpromyšlenějším konceptuálním dílem letošního ročníku sympozia byla práce Terezy Velíkové, nazvaná Přestěhovala jsem pokoj, stejně tam nikdo nebydlí. Jednalo se o fotografický záznam instalace pokoje v prostoru zámku, který pak volně asociuje. Funkce předmětů na záběrech (zásuvek, obrazů, políček) mění svou reálnou podobu, své běžné uspořádání. Touto instalací si autorka klade otázku po smyslu uchovávání emocí a vzpomínek pomocí média fotografie. Jde o reálnou paměť nositele, která se o iluze opírá.

Asistentkou sympozia pro rok 2010 byla vybrána Michaela Vrbková, studentka FaVU VUT v Brně. Pracovala na menších i rozměrnějších plátech s rigidně řazenou horizontální a vertikální šrafurou, kterou uspořádává do geometrických tvarů. Dociluje tím výrazné obrazové plochy, která je formálně kódovaná. Náměty čerpá ze svého okolí, z prostředí, která jsou s její osobou úzce spjata.

Není neobvyklé, že mikulovské výtvarné sympozium mívá svého hosta. Letos připadl tento post studentce Fakulty umění Ostravské univerzity Kamile Rýparové. Na výstavě se prezentovala malými formáty pohledů do kuchyní, které mají silnou minimalistickou a lineární podobu. Své obrazy nevytváří klasickými technickými postupy, ale razantně používá techniku pálení, způsobující silné obsahové napětí.

Letošní ročník mikulovského výtvarného sympozia ukázal určitá možná východiska v definování tak nejistých podniků, jakými sympozia bývají. Doufám, že příští ročník tento naznačený „esprit“ bude dále rozvíjet. Přeji dalšímu ročníku mikulovského sympozia stejně silné a koncentrované výsledky.

František Kowolowski
*teoretik ročníku,
účastník sympozia*

Esprit Vacuum – Essence : Milena Dopitová, Irena Jůzová, František Kowolowski, Petr Lysáček, Petr Písařík, Tereza Velíková, Michaela Vrbková, guest Kamila Rýparová

This year, the Mikulov Art Symposium was held for the 17th time. Curator Milena Dopitová chose the authors from significant personalities of the Czech art scene. She picked four of them herself; another three were appointed by the symposium's expert council. Just like in the previous years, the event this year also raised certain expectations. The Mikulov Art Symposium is to a great extent influenced by the genius loci of the place where the artists work over the period of one month. Sometimes it even appears that it determines the creation of the work itself to such an extent that any other conceptual expressions are nearly impossible. The structure and the “potency” of the given year mainly depend on the curator who picks the authors. This strategy can also bring errors but I think that the Mikulov Art Symposium has throughout its history always managed to reach good and unique quality. When the symposium's continuity also follows the individual view of the curator, it makes sense to make an attempt at such discourse within contemporary art. The aim is not only to determine the quality of the works of art but also to create an open and inspiring collection that would present the points of view of the individual authors within the space and time qualities of the place. The collection will not be dead but rather an emotion-inspiring “organism”. It will then transcend its regional embedment.

Milena Dopitová attempted to reverse this paradigm of determination and with her curatorial authority prompted the authors to convey their thematic testimonies. Emotionality rid of strict calculations of the language of art and giving in to pure, non-speculative manifestations enabled her to offer a “binding” concept. Esprit as a certain charge, uniqueness and a state of mind, enchanted by and anchored in the vacuum of the given site, clearly defined the individual attitudes of the artists – their essences. An entirely spontaneous concept of impulses emerged related to the environment, situations, colours, smells and other ongoing relations. This contextualization proved to be a fundamental model of expression. In her photographic series of portraits of the symposium's participants, Milena Dopitová expressed the reversible significance of the portrait for the state of mind. The portrayed, hanging upside down, overcome certain physical and mental “non-determination”. As if she showed the limitations of the portrait, along with its possibilities. Another project by Milena Dopitová, entitled “The Soul of the Rose”, worked with discovered objects, with the situation and its emotions. These photographs are related to seeking the caducity of shapes, the uniqueness and essence of the reflections of the colourful light esprit of fallen-off rose petals. The work defines a difficult-to-grasp whole through memory. She used a similar principle in her objects that are playful yet analytic representations of these impulses (“The Soul of the Rose”, “Next Time at Your Place”).

Irena Jůzová created objects – installations that interactively show the recording of imprints of the bodies of the symposium's participants. She named her piece “We Like Them More Than Precious Stones, They Are Dearer To Us Than Gold”. Through intermediality, through the relations between various materials and the photographic documentation of the imprinting, the author created a structured work in which time turns into an unchanging, almost sculpture-like act.

František Kowolowski mainly works with performance, painting and installation. In Mikulov, he created photographs of interventions in the environment of the chateau. Their slightly ironic undertones (“Catch XXII”, Vacuum”, “A Bouquet of Flower”) define the principles of the transformation of fleshliness into an object. Large cast canvasses point to the substance of colour areas in their relation to the very process of painting. The author does not “paint” the pictures; he merely creates room for procedural fulfilment.

Petr Lysáček entitled his work “Still Alive”. He submerged into a simple concept in which he recorded important world personalities who died during of the symposium. In the end, the author resigned to rendering the portraits of the deceased but focused on recording an abstract and material form. These formats then convincingly expressed certain emotional essence. Playfulness and irony is acceptable even in the matter of death. Petr Lysáček deals with the transmutation of the negative into the positive.

The essence of Petr Písařík can be described as the absolute principle of creation, as examining the possibilities of forms and shades in the image area. These are inconspicuous interventions (usually monochromatic white compositions) that verify the relation between reality, image and their representation. Petr Písařík has a totally spontaneous character and therefore worked with large series of floral motifs. His

paintings always show certain tension between the real and the abstract. He thus reached an ability to see through these models, to head further on towards the space, towards the object.

The most sophisticated conceptual work of this year's symposium was a piece by Tereza Velíková entitled “I Moved My Room, Nobody Was Living There Anyway”. It is a photographic depiction of the installation of a room inside the Mikulov chateau, with free associations. The purposes of the depicted object (drawers, paintings, shelves) change their real appearances, their usual arrangements. Through this work, the author questions the meaning of keeping emotions and memories with the help of photography. It's a real memory of its bearer which is based on illusions.

The assistant of the 2010 symposium was Michaela Vrbková, a student at the Arts Faculty of Brno's Technical University. She worked on small and large canvases with rigidly structured horizontal and vertical poché she arranged into geometrical shapes. Thus she achieves an expressive image area that is formally coded. She draws inspiration from her own environment, from her surroundings closely linked to her personality.

The Mikulov Art Symposium does not usually have guests. This year, however, the symposium had one – Kamila Rýparová, a student at the Arts Faculty of Ostrava University. At the concluding exhibition, she presented small formats showing views of kitchens with very strong minimalist and linear form. She does not create her images with classic technical procedures but fiercely employs the technique of burning, which creates strong content tension.

This year's Mikulov Art Symposium showed certain possible resources in defining those very unsure events that symposiums usually are. I hope that next year, the esprit will be further developed. I wish next Mikulov Art Symposium as much powerful and concentrated outcome as we had this year.

František Kowolowski

*Theoretician of the year,
symposium participant*

Libor Lipa, garant MVS/*guarantor of the MAS*

narozen/*born*: 12. 9. 1963, Valtice; od roku 2005 žije a pracuje převážně v Praze (CZ)/*from 2005 lives and works*

mostly in Prague (CZ)

studia/*graduate*: Střední umělecko průmyslová škola v Brně/*Secondary School of Industrial Arts in Brno*

adresa/*address*: Národní 21, 110 00 Praha 1, Česká republika

tel.: +420 603 512 526

e-mail: lipaart@seznam.cz

www.lipaart.cz

TŘI ODSTAVCE

PLATON a spol. (volně citováno)

Po své práci se věnuj třem činnostem:

- tělocvik (rozuměj: Udržuj své tělo ve zdravém stavu);

- umění (rozuměj: Čti, choď do divadla, na koncerty, výstavy či studuj);

- věcem veřejným (rozuměj: Umiš-li dobře psát, malovat, hrát fotbal či na hudební nástroj, počítat, stavět domy, řezat dřevo nebo zpívat – pomáhej pokud možno nezištně jiným, a zejména dětem, psát, malovat, hrát fotbal či na nástroj hudební, počítat, stavět domy, řezat dřevo či zpívat).

STÁT A SPOLEČNOST

Náboženské hnutí či politické strany se prý vyznačují zejména obsahovou prázdnotou svých programů a vizí.

Snad i to Desatero přikázání se jeví komplikované pro náš dnešní rychlý a zmedializovaný svět.

Inu, výše je tedy uveden jednoduchý příklad pro ty, kteří se v obyčejném životě lidském ještě neorientovali a chtějí přitom zůstat originálními. Ach, jak by společnost a stát svobodně a bez zbytečných slov více či méně rozkvétal.

OBČAN

Po mnoha letech práce bez sdružení bylo založeno (otevřené) občanské sdružení „d“ (sdružení na podporu MVS a umění vůbec). Tedy po práci se věnujeme umění a zároveň společnosti (rozuměj, že pro občany města, státu či regionu a umělce samotné organizujeme bezesporu zajímavá pracovní setkání a pro generace další vytváříme například sbírku umění své doby – nechť si o něm svobodně myslíme každý své; pokud možno od umělců renomovaných či v mládí již talentovaných). A tělocvik? Ten bohuďk není nahrazen sportem, ale bohužel někdy neuvěřitelným pohybem mezi mecenáši, sponzory a zejména mezi úředníkem na jakémkoli stupni hierarchie a rozumu. Inu, snažíme se být pro své okolí příkladem kladným, nebo alespoň záporným.

Co však je činnost kladná, a činnost záporná, je už myslím jen „obyčejná“ filozofie.

Děk všem lidem, kteří svobodně provozují alespoň dvě ze tří zmíněných aktivit...

S úctou

LL

THREE PARAGRAPHS

PLATO and Co. (quoted freely)

After your daily work, pursue three activities:

Gymnastics (...i.e. keep your body healthy).

Arts (...i.e. read, go to theatre, concerts, exhibitions, or study)

Public Affairs (...i.e. if you are can write, paint, play football or an instrument, count, build houses, cut wood or sing

– selflessly help others and particularly children to write, paint, play football or an instrument, count, build houses, cut wood or sing).

STATE AND SOCIETY

Religious movements and political parties are said to be distinguished by the emptiness of their programmes and visions.

Perhaps even the Ten Commandments appear to be too complex for today's fast and media-ridden world.

Well, above is an example for those who have not found their ways in life and would like to remain original. Oh, how the state and society would more or less flourish freely and without unnecessary words.

CITIZEN

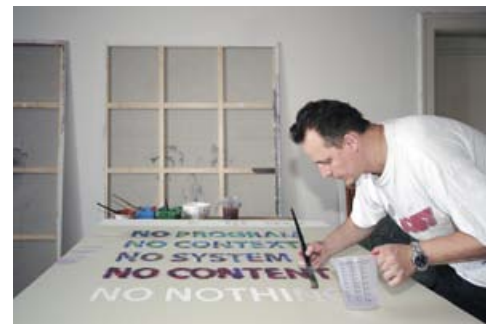
After many years of work without being formally organized, we established a (open) civic association (NGO) "d" (an association for the support of the Mikulov Art Symposium and art in general). After work, we thus pursue art as well as society (i.e. for the citizens of the town, state and region and for the artists themselves, we organize interesting events, and for the generations to come, we are building for example an art collection of the period – whatever we freely think of it. If possible, by artists who are renowned or in their youth very talented). And gymnastics? That has fortunately not been replaced by sports, but rather unfortunately by moving between philanthropists, sponsors and officials at any given hierarchical and intellectual level. Well, we try to set a positive example, or at least a negative one. But what is a negative activity, and what is a positive one – that is, I believe, not more than "ordinary" philosophy.

Let me thank to all who freely pursue at least two or three of the aforementioned activities...

Respectfully

LL

Fotoreportáž/*Photostory*

Zahájení, 17. 7. 2010, sala terrena – zámek Mikulov / Inauguration 17. 7. 2010, sala terrena – chateau Mikulov

V ateliérech / In the studios

S myšlenkou pořádání mikulovských výtvarných symposií přišel počátkem roku 1994 akademický sochař Nikos Armutidis, který pro ni získal podporu tehdejších představitelů města – starosty RNDr. Tomáše Zejdy a mistostarosty Vojtěcha Příbramského.

Konání 17. ročníku Mikulovského výtvarného symposia "dílna" 2010 schválilo zastupitelstvo města Mikulova v čele se starostou Rostislavem Košťalem.

"Dílina" se konala ve dnech 17. 7. – 14. 8. 2010 v prostorách mikulovského zámku za významné pomoci pracovníků Regionálního muzea v Mikulově. O organizační a technické zabezpečení 17. ročníku se letos poprvé postaralo občanské sdružení Společnost pro rozvoj Mikulovského výtvarného symposia "dílna".

17. ročník mikulovského výtvarného symposia byl slavnostně zahájen v sobotu 17. 7. 2010 v 17.00 hodin v sale terreně, historickém sále s terasou v jižním křídle zámku. Slovem provázela předsedkyně občanského sdružení Společnost pro rozvoj Mikulovského výtvarného symposia "dílna" Marcela Effenbergerová, která v úvodním proslovu seznámila zúčastněné s organizátory a partnery akce. Poté se slova ujal garant a zástupce poradního sboru MVS "dílna" Libor Lípá. Krátce zrekapituloval smysl a systém pořádání symposia a přivítal kurátorku Milenu Dopitovou. Společně pak představili jednotlivé účastníky, kteří postupně pozdravili všechny hosty zahájení. Slavnostního ceremoniálu se osobně účastnili všichni pozvaní umělci. Osobní přivítání nemohlo chybět také z úst mikulovského starosty Rostislava Košťala a ředitele Regionálního muzea v Mikulově Mgr. Petra Kubína. Součástí slavnostního zahájení byla také projekce krátkých medailonů všech autorů a pro fanoušky videodžejngu vystoupila se svým audiovizuálním vystoupením brněnská performerka známá jako Akkamiau.

V rámci závěrečných dnů symposia byl pro širokou veřejnost připraven ve spolupráci s Galeríí ART shop Horní konírna bohatý doprovodný program. Na sobotu 7. 8. 2010 bylo připraveno hudební vystoupení skupin Groundkeeper, Lili Marlene, Petr Karas, Tři Lotři a Oldřich Veselý & E-band. Počasí organizátorům bohužel nepřálo a z důvodu silného deště musel být program předčasně ukončen. Další z veřejných akcí, kterou mohli zájemci navštívit, byla prezentace tvorby účastníků 17. ročníku Mikulovská Peča Kuča, která proběhla ve večerních hodinách ve středu 11. 8. 2010. Prostory galerie Horní konírna praskaly v tento večer doslova ve švech.

Závěr 17. ročníku Mikulovského výtvarného symposia "dílna" proběhl v sobotu 14. 8. 2010 od 17.00 hod. na horním nádvoří mikulovského zámku. V rámci úvodních proslovů dostali tradičně slovo starosta města Mikulova Rostislav Košťál, ředitel Regionálního muzea v Mikulově Mgr. Petr Kubín a odborný garant a zástupce poradního sboru MVS Libor Lípá. Slova se také ujala kurátorka 17. ročníku, která postupně pozvala všechny zúčastněné umělce, kteří krátkými pozdravy vyjádřili svůj dík a potěšení z příjemného pobytu v Mikulově. Z vážných důvodů musel svou účast na sympoziu bohužel zrušit jediný zahraniční účastník Sean Micka. Jeho místo však částečně nahradila autorka Kamila Rýparová, která v pozici hosta symposia také vytvořila a předala svá díla do sbírky města Mikulova. Celým večerem provázela opět Marcela Effenbergerová, která vyjádřila velký dík nejen partnerům a podporovatelům akce, ale také všem zaměstnancům Regionálního muzea v Mikulově, kteří po celou dobu konání akce nezištně pomáhali a dále pomáhají při jejím zabezpečení. Poté již došlo k samotnému zahájení výstavy. K instalaci vzniklých děl posloužily prostory budoucí stálé expozice MVS "dílna" v interiéru zámku. Slavnostní vernisáž byla zakončena velkolepým koncertem, na kterém vystoupila skupina Phil Shoenfelt & Southern Cross. Hudební program byl završen společným vystoupením většiny účastníků MVS, kteří pod hudebním vedením Petra Krkavce nastudovali několik skladeb.

Jak již bylo uvedeno, kurátorem 17. ročníku byla umělkyně Milena Dopitová, která společně s ostatními autory udala téma ročníku: „Nemluve o umění, mluve o něčem jiném, o parfému.“ Téma, které letos propojuje a prochází skrze díla jednotlivých uměleckých osobností. Konečný seznam zúčastněných autorů byl kombinací jejího kurátorského výběru a vítězných nominací předložených odbornou radou MVS.

Město Mikulov, Regionální muzeum v Mikulově, poradní sbor MVS a občanské sdružení Společnost pro rozvoj Mikulovského výtvarného symposia "dílna" tímto zdvořile děkují všem lidem, firmám i institucím, jež se svou pomocí zasloužili o zdárný průběh letošního ročníku "dílny". Svou prací, nadšením či jinak pomohli: Marcela Antoňová, Filip Brichta, Veronika Červinka-Janýřová, Marie Dohnalová, Martin Duda, Eliška Dudová, Samuel Fleishman, Jiří Haberland, Zdeněk Halla, Hasičský sbor Mikulov, Markéta Horvátová, Daniel Kamenár, Ingrid Klanicová, manželé Dagmar a Miroslav Králíkoví, Radovan Král, Petr Krkavec, Barbora Lípová, Soňa Lisoňová, Pavel Mayer, Petr Marcinčák, M-Art, Řeznictví a Penzion Mikulincovi, Mikulovská rozvojová, s. r. o., Petr Očenášek, Klára Nejezchlebová, Tereza Pírščová Brichtová a Daniel Píršč, Radek Polák, Miroslav Polívka, Pavel Prokeš a Kovo Prokeš, RAP, spol. s r. o. – rodina Vrbkova, Jan Richter, zaměstnanci Regionálního muzea v Mikulově, zvláště pak: Jaroslav Bařina, Josef Botoš, Alena Klapalová, Ivo Láník, Vlasta Mikulesová a Alois Musil, a dále: Jitka Plesz, Tomáš Šída, Michal Tureček a Hospůdka Pod zámkem, Tedos, s. r. o., TIC Mikulov, Marie Tomanová, Trafika Kapičák, Učenka Mikulov, Hana Vaculíková, Vinný sklep U Hrdličků, Robert Žákovič a pravděpodobně mnozí další, na které jsme nechtěně zapomněli.

The idea of the Mikulov Art Symposium was conceived in 1994 by the sculptor Nikos Armutidis who managed to gain support of the Mikulov town representatives of the time – mayor Tomáš Zejda and deputy mayor Vojtěch Příbramský.

The 17th year of the Mikulov Art Symposium "dílna" 2010 was approved by Mikulov Town Hall headed by Mayor Rostislav Košťál.

"Dílina" took place between July 17 and August 14, 2010 at the Mikulov Chateau, with major assistance by the employees of the Regional Museum in Mikulov. Organizational and technical background was for the first time provided by the Association for the Development of the Mikulov Art Symposium.

The 17th year of the Mikulov Art Symposium was inaugurated on Saturday, July 17, 2010 at 5 PM at the Sala Terrena, a historic hall with a terrace in the southern wing of the Mikulov Chateau. The event was hosted by the head of the Association for the Development of the Mikulov Art Symposium "dílna", Marcela Effenbergerová, who introduced the event's participants, organizers and partners. Later, the guarantor and a member of the MAS' advisory board, Libor Lípá, briefly summed up the purpose and the system of the symposium, and welcomed the curator, Milena Dopitová. Together, they introduced the individual participating artists who greeted the audience. All the invited artists personally attended the opening ceremony. A personal welcome was also delivered by Mikulov mayor Rostislav Košťál and the director of the Regional Museum in Mikulov, Petr Kubín. The event also featured short video portraits of the participating artists, and a performance by the Brno Vjing artist known as Akkamiau.

As part of the Symposium's programme, the organizers together with the Horní konírna Art Shop and Gallery prepared a rich programme for the public. On Saturday, August 8, a concert was to take place by the bands Groundkeeper, Lili Marlene, Petr Karas, Tři Lotři and Oldřich Veselý & E-band. Unfortunately, the programme had to be stopped due to poor weather conditions. Another public event – the presentation of the works of the 17th year of the Mikulov Peča Kuča – took place in the evening of Wednesday, August 11, at the Horní Konírna gallery which was full to the brim.

The final exhibition of the 17th Mikulov Art Symposium "dílna" took place on Saturday, August 14, 2010 at 5 PM at the Upper Courtyard of the Mikulov Chateau. The opening address was delivered by Mikulov mayor Rostislav Košťál, the director of the Regional Museum in Mikulov, Petr Kubín, and the guarantor and a member of the MAS' advisory board, Libor Lípá. Then the curator of the 17th Mikulov Art Symposium, Milena Dopitová, presented all the participating artists who expressed their gratitude for being able to stay in Mikulov. Unfortunately, the only foreign participant in the symposium, Sean Micka, had to leave due to serious family reasons. His place was taken over by Kamila Rýparová who took part in the symposium as a guest, and whose works were included in the art collection of the town of Mikulov. The ceremony was hosted by Marcela Effenbergerová who thanked all the partners and supporters of the event as well as all the employees of the Regional Museum in Mikulov who helped during the whole event. Finally, the exhibition was inaugurated in the chateau halls that should in the future host a permanent exhibition of the Mikulov Art Symposium "dílna". The ceremony concluded with a great concert by Phil Shoenfelt & the Southern Cross and a joint musical performance by the participating artists who performed several tunes under the supervision of Petr Krkavec.

The curator of the 17th annual symposium was the artist Milena Dopitová who, together with the other authors, set the underlying theme: "Let's not talk about art, let's talk about something else – about a perfume" which links and permeates the works by the individual authors. The final list of participating artists was a combination of her curatorial choice and the winning nominations submitted by the Expert Council of the MAS "dílna".

The town of Mikulov, the Regional Museum in Mikulov, the MAS Advisory Board and the Association for the Development of the Mikulov Art Symposium "dílna" would like to thank all the people, companies and institutions which contributed to the successful course of this year's "dílna". The following people helped with their work, enthusiasm, or otherwise: Marcela Antoňová, Filip Brichta, Veronika Červinka-Janýřová, Marie Dohnalová, Martin Duda, Eliška Dudová, Samuel Fleishman, Jiří Haberland, Zdeněk Halla, Mikulov Fire Brigade, Markéta Horvátová, Daniel Kamenár, Ingrid Klanicová, Dagmar and Miroslav Králík, Radovan Král, Petr Krkavec, Barbora Lípová, Soňa Lisoňová, Pavel Mayer, Petr Marcinčák, M-Art, butcher's and hotel Mikulincovi, Mikulovská rozvojová, s. r. o., Petr Očenášek, Klára Nejezchlebová, Tereza Pírščová Brichtová and Daniel Píršč, Radek Polák, Miroslav Polívka, Pavel Prokeš and Kovo Prokeš, RAP, spol. s r. o. – the Vrbka family, Jan Richter, employees of the Regional Museum in Mikulov, especially Jaroslav Bařina, Josef Botoš, Alena Klapalová, Ivo Láník, Vlasta Mikulesová and Alois Musil; Jitka Plesz, Tomáš Šída, Michal Tureček and the Pub Under the Chateau, Tedos, s. r. o., TIC Mikulov, Marie Tomanová, Trafika Kapičák, Učenka Mikulov, Hana Vaculíková, Wine Cellar U Hrdličků, Robert Žákovič and any others whom we might have forgotten.

Vernisáž, 14. 8. 2010, hlavní nádvoří zámku a prostory stálé expozice MVS / *Exhibition Opening, August 14, 2010, chateau courtyard and MAS permanent exhibition area*

Hlavní pořadatelé:
Město Mikulov ve spolupráci s Regionálním muzeem v Mikulově

Kurátor:
Milena Dopitová

Produkce, produkční:
Společnost pro rozvoj Mikulovského výtvarného sympozia "dílna", o. s.; Vrchlického 169/1, 692 01 Mikulov;
tel.: +420 777 205 609; Jitka Havlíková

Koncepce a redakce katalogu:
Milena Dopitová, Jitka Havlíková, Marcela Effenbergerová a Libor Lípá

Fotografie:
Reprodukce děl: Martin Polák
Dokumentární foto: Robert Žákovíč

Grafická úprava:
Libor Lípá

Překlad:
Jan Richter

Litografie a pre-press:
Studio 6.15 s. r. o. Zlín

Tisk:
Tiskárna Grafico Opava, s. r. o.

Katalog vydalo Město Mikulov v nákladu 500 výtisků.

Organizers:
The town of Mikulov in cooperation with the Regional Museum in Mikulov

Curator:
Milena Dopitová

Production:
The Association for the Development of the MAS "dílna"; Vrchlického 169/1, 692 01 Mikulov;
tel.: +420 777 205 609; Jitka Havlíková

Catalogue concept and editing:
Milena Dopitová, Jitka Havlíková, Marcela Effenbergerová and Libor Lípá

Photographs:
Art works reproductions: Martin Polák
Documentary photos: Robert Žákovíč

Graphic design:
Libor Lípá

Translation:
Jan Richter

Set-up and pre-press:
Studio 6.15 s. r. o. Zlín

Press:
Tiskárna Grafico Opava, s. r. o.

The Catalogue is published by the town of Mikulov in 500 copies.

Generální partner / General partner

Hlavní partner / Main partner

Partneři / Partners

Hospůdka Pod zámekem

Mediální partneři / Media partners

Společnost pro rozvoj MVS "dílna" podporují: Samuel Fleishman, Město Mikulov. / *The Association for the Development of the MAS "dílna" is supported by Samuel Fleishman and the Town of Mikulov.*
Akce byla v roce 2010 zařazena mezi prioritní projekty Ministerstva kultury ČR. / *The event was listed in 2010 as one of the Czech Culture Ministry's priority projects.*

www.artmikulov.cz

Příští, 18. ročník Mikulovského výtvarného sympozia "dílna" se bude konat od 16. 7. do 13. 8. 2011.
The next – 18th – year of the Mikulov Art Symposium "dílna" will be held from Juli 16th to August 13th 2011.